

meebrengt, ze voelde er toch niet minder de hang naar.

De volgende morgen kwam terugslag. Haar kameeraad vroeg, hoe 't in Scheveningen was geweest. Ze wilde niet dadelijk ervoor uitkomen en merkte een lichte spijt over 't geen haar te kort was gedaan.

Daarop zei ze toch lustig :

— Och nee, we zijn bij hem thuis gebleven, heerlijk, en toen nog effe naar 't Bosch.

— Nou, dat is me ook een vrijerij, spotte Jet. Waarom dan niet?

— Hij was zoo moe!

— Is-ie zoo sikkeneurig, en zoo zwakkies?

— Welnee, hij is wat flink en sterk!

— Nou, maar dan lijkt 't me geen zuivere koffie... dan gaat-ie zeker op een volgende dag met een ander uit. Ze zouen het mij niet bakke, hoor!

— Hè, Jet, hoe kom je d'eran? zei ze heel verontwaardigd.

— Ja, je moet de venters maar vertrouwe. Ik heb 'es een vrijer gehad, die hield er drie meide tegelijk op na en ik wist van niks. Ze besjoechele je waar je bij staat!

Trees werd kwaad, antwoordde vinnig-fel terug, dat haar jongen zoo iets niet deed. Ze kwam bij hem thuis, bij zijn moeder. Wat dacht ze wel?

Maar de uitval van Jet spookte en woelde toch in haar rond, en de mogelijkheid dat het zóó kon zijn, dook telkens in haar op. Ze was ook eigenlijk stom geweest om hem zoo gemakkelijk toe te geven.